

WILLIAM SHAKESPEARE (1564-1616) PAULINA JARZĄBEK
Tekst w domenie publicznej.

SONNET CIII

Alack! what poverty my Muse brings forth,
That having such a scope to show her pride,
The argument all bare is of more worth
Than when it hath my added praise beside!

O! blame me not, if I no more can write!
Look in your glass, and there appears a face
That over-goes my blunt invention quite,
Dulling my lines, and doing me disgrace.

Were it not sinful then, striving to mend,
To mar the subject that before was well?
For to no other pass my verses tend
Than of your graces and your gifts to tell;

And more, much more, than in my verse can sit,
Your own glass shows you when you look in it.

SONET CIII

Słabą poezję Muza moja rodzi,
Choć cel wspaniały tuż przed sobą ma,
Tematem mym jest wzór doskonałości,
Nie potrzebuje pochwał, które dam!

Gdy nic nie spiszę, to nie wiń mnie, proszę,
Zajrzyj w zwierciadło, ono skrywa twarz,
Która przewyższa moje twórcze moce
I moim wersom wstyd przynosi aż.

Czy by nie było to ogromnym grzechem,
Gdybym ulepszać chciał, co doskonałe?
Więc wersy moje tylko słabym echem
Wciąż opiewają wdzięków twoich chwałę.

I dużo mniej me wersy mają treści
Niż to odbicie w twym zwierciadle mieści.